

DICSŐSÉG A MAGASSÁGBAN ISTENNEK

„Az Ige volt az igazi világosság, amely minden embert megvilágosít. A világba jött, a világban volt, általa lett a világ, mégsem ismerte föl a világ. A tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Am akik befogadták, azoknak hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek. Azoknak, akik hisznek nevében, akik nem a vérnek vagy a testnek a vágyából s nem is a férfi aka-

ja, hogy olyanok vagyunk, mint az akkor betlehemi fogadók, ahol mindennek akad hely, csupán az Isten Ajándékának nincs. A békesség ünnepe a karácsony, mert ahol ez a karácsonyi Gyermekek helyet talál, ott az istálló templommá változik. Ott hódolva megférnek együtt a pásztorkok és a bölcs királyok, nem zárulnak be a szívek, hanem még a kincsesládák is megnyílnak.

ÉN DALT TUDOK csak, egyszerűt, tisztát, Mely Téged áld és Téged magasztal, Fogadd e dalt, mely Tehozzád száll fel Tömjénes, égő füst-áldozattal.

SZÁLLJON AZ ÉNEK, zengjen az oltár, Terjessze széjjel illatos árvát, Téged dicsérjen, Tégedet áldjon, Szegény poéta kis Jézuskáját.

Sandro Botticelli – Misztikus Jézus születése (részlet)

ratából, hanem Istentől születtek. S az Ige testté lett, és közöttünk élt. Láttuk dicsőségét, az Atya Egyszülöttének dicsőségét, akit kegyelem és igazság tölt be.” (Jn 1-14)

Ünneplésünk igazi eredete, hogy Isten megajándékozott minket, és mi arra emlékezhetünk, hogy egykor, Isten akaratóból, a Szentlélektől fogantatva, egy betlehemi jászolban megszületett a Messiás!

A szeretet ünnepe a karácsony, mert Istennek azt a földig hajló szeretetét sugározza felénk, amellyel önmagáról lemondott, hogy Jézusban hús-vér testvérünk legyen. Az ajándékozás alkalma ez, Isten ajándékára utalva, mert az ajándék nem fizetség, nem is jutalom, hanem az önmagamból adás gesztusa, amely csupán az ajándékozó szuverén joga. nekünk hívőknek van erre egy eredeti, megfelelő szavunk: kegyelem.

A családi ünnep a karácsony, mert Szűz Mária és József hite és engedelmsége minden kilátástalanság és veszély ellenére elfogadta az Isten Ajándékát. Ma hány és hány elvetett és elvetett gyermek mutat-

Oly sok múló csillogás, fölvilágító rek-lám, ideig-óráig tartó rivaldafény próbál elvakítani minket. Engedjük, hogy a karácsony igazi fénye, az igaz világosság ragyogja be ünnepünket, és mondassuk a betlehemi angyalokkal:

„Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek!”

Felföldi László plébános

Negyedi Szabó Margit: URAM! MIT ADJAK NÉKED KARÁCSONYRA?

*NINCSEN ARANYOM, bíborom, ámbrám,
Nem adhatok dús gyámánt-kincseket.
Szegény poéta mit adhat szépet,
Uram, karácsonyra mit adjak Néked?*

*TÖMJÉNEM VAN csak, néhány szem tömjénem,
s a lelkem hittől lobogó lángja.
Hadd illatozzék, szálljon fel Hozzád
Áldozattüzem gomolygó árja.*

II. RÁKÓCZI FERENC KARÁCSONYI IMÁJA

Ó, mély csöndje ennek a szent éjszakának, milyen mélységes titkokat takarsz, az isteni bölcsesség művét! ... összekötte a földieket az égiekkel, az Atya ölen a Szűz ölével.

Gyöngeségem nem tud megérteni Téged, hiszen önmagát sem képes megérteni, csak szeretné megadni azt, amit kívánsz, úgy, ahogy akarsz.

Minden elmékedő képesség elnémul bennem, a titok nagyságát eltakarja a szeretet nagysága - s ki tudná elmondani Isten szeretetét?

Vedd akaratomat, adj békét, mert amikor békét nyújtasz, szeretetet adsz. A szeretet csak benned nyughat, mert Te vagy a középpontja.

Nem tudom mi tetszhet neked bennem, hogy magad felé vonzzál.

Ime te, aki istállóban születél, betértél bensőm istállójába. Nem nagyobb titok születésed, mint irántam való jószágod.

BEZÁRTÁK AZ IRGALMASSÁG KAPUJÁT - VÉGET ÉRT A RENDKÍVÜLI SZENTÉV

„Az élet rossz, kegyetlen, igazságtalan, mégis kötelességem, hogy jót, irgalmasságot és igazságtételt valósítsak meg benne.”
(Szabó Magda)

Hajlamosak vagyunk azt gondolni, hogy az irgalmasságot főként a „nagy emberek” tudják gyakorolni, akiknek van hatalmuk és sok „felesleges” összeg a bankszámlájukon. Mi, hétköznapi átlagemberek hogyan segíthetnénk azokon, akik a szakadék szélén állnak, akik számunkra elképzelhetetlen körülmények között élnek, akiknek szívében talán

őszinte, szeretetteljes érzések már alig, vagy nem lelhetőek fel a sorozatos csalódásaik miatt? Egy doboznyi adomány, pár ezer forint tollunk, vagy egy régi télikabátunk nem változtatja meg az életüket. De ha több száz ember tesz így, akkor már elérhetjük, hogy túléljük a téli mínuszokat, nem halnak éhen, és ha van fedél a fejük fölött, nem fagynak meg.

Jellemzően csak fizikai, kézzelfogható dolgokban gondolkodunk, és az irgalmasság testi cselekedeteire összpontosítunk, arra azonban nem gondolunk, hogy az irgalmasság jelentése nem merül ki az adakozásban, és nem is feltétlenül a legelmaradottabb településeken, vagy a hidegben fagyoskodó hajléktalan személyek között kell keresgelnünk alanyokat, akikkel szemben gyakorolhatjuk ezt a tulajdonságot. Ha azt érezzük, hogy bár irgalmasság éve volt, mégsem mélyedtünk el ennek jelentésében igazán, még most sem késő! Hiszen ha az irgalmasság 7 lelki cselekedetét is szem előtt tartjuk, sokkal harmonikusabban zárhatjuk le a 2016-os évet, és indulhatunk el 2017-ben. A rászorulóknak való segítségnyújtás mellett ugyanis a közvetlen családi, rokoni, ismeretségi körünkben, munkahelyünkön,

egyházi közösségünkben is körülnézhetünk, mert közöttük tudjuk csak igazán kamatoztatni az ide sorolandó erényeket!

Nézzünk magunkba! Hányszor tereljük jó útra hozzátartozóinkat egy-egy jó tanáccsal? Hányszor magyarázzuk el a rosszul elsülő csínytevés után gyermekünknek, hogy rosszat tett, és hogy ezt hogyan teheti jóvá? Hányszor intjük jóra bűnös barátunkat? Vajon mindent megteszünk azért, hogy gyermekünk maximuman tudjon a tanulásra koncentrálni, a házi feladatát elvégezni? Körülményeinkhez képest lehetőséget nyújtunk neki arra, hogy kipróbálhassa magát abban, ami érdeklí (sport, művészet, kreativitás)? Önmagunk fejlesztésére elegendő időt fordítunk, vagy csak azt szippantjuk magunkba, amit a média elénk tár? Eléggé tiszteljük a pedagógusokat, akiknek hivatásuk, hogy a tudatlanokat oktassák? Amikor házastársunk reményvesztetté válik élete bármely területén, minden erőnkkel azon vagyunk, hogy megmutassuk neki, hogy az önsajnálát nem vezet sehová? Amikor barátunk feladni készül élete egyik fontos harcát, erőt adunk neki? Amikor nagyszüleink elveszítik motivációjukat, és kételkedni kezdenek életük értelmében, a kételkedőnek jó tanácsot adunk? Ha közösségünk tagját szomorúnak látjuk, vigaszt nyújtunk számára? Ha a híradóban rossz hír rossz hírt követ, lázadozunk? Csatlakozunk az elégedetlenkedő, romboló, törő-zúzó tömeghez? Nevünk mögé bújva írunk az interneten felbujtó, szitkozódó véleményt, vagy az igazságtalanságokat, bántalmakat békével tűrjük, tudva, hogy Isten nem hagy el bennünket? Az évek óta zajló családi konfliktus tüzeit szítjuk és tápláljuk? Kollégánkhoz továbbra sem vagyunk hajlandók szólni múltkori botlása miatt? Bántalmainkat erősítjük magunkban, melyeket barátaink követtek el ellenünk? Vagy az ellenünk vétőknek megbocsátunk? Halottak napján elmondunk egy Miatyánkot, majd jövő novemberig meg sem emlékezünk halottainkról? Természetesnek vesszük szüleink, szeretteink életét, boldogságukat, sikereiket, vagy imádkozunk értük? Esetleg csak saját életünkben való közbenjárásért fohászunk Istenhez. Az irgalmasság lelki cselekedeteit szem előtt tartva boldog, Istennek tetsző élet tárulhat elénk, és a fenti tulajdonságok követése példaadó: ha én elkezdem, a környezetem is követni fogja. Ne csak a karácsony áhítatos lelkülete hordozza magában az irgalmasságot, hanem hétköznapijaink is! Légy Te első, kedves Olvasó, aki közvetlen környezetében elkezdjed! Bocssás meg, vigasztald meg, imádkozz érte!

Abuczki-Zagyai Anikó

KARÁCSONY AZ IRGALMASSÁG ÉVÉBEN

Földi létezésünk során mindig várunk egy pillanatra, amiben örömet, megnyugvást szeretnénk megélni: a megérkezés boldogságát.

A várakozás folyamat: a megérkezés a várakozás része, melyből újabb távlatok nyílnak. Ez a karácsony!

Két út találkozik ebben a pillanatban, az idők teljességében.

1. Az ember útja. Az ember szomjúsága.. mikor tikkadt lelkünk enyhülésre vár, a próféták sejtései, Jézus születése...

2. Isten dimenziója. Elengedvén az ember kezét... az ember tévelygése... az irgalom születése...

Karácsonykor az isteni és emberi egymásra talál!

„Úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött fiát adta, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”

A betlehemi kisdobozban az Úr önmagát ajándékozza nekünk, mindazzal a szándékkal, mit majd később értünk meg.

„Irgalmasságot akarok, s nem áldozatot”

„Legyenek mindnyájan egy, ahogy mi Atyám, egyek vagyunk”

„Ott legyenek ők is, ahol én vagyok”

Az ember lelke olyan, hogy szeretne hálája jeléül ajándékozni, szeretetét kifejezni Istennek, embernek.

Ám Isten ismeri természetünket, jól ismeri az embert. Már Simeon jelzi Mária-ának a jövődőlésben:

„Ime sokak romlására és feltámadására lesz Ő Izraelben: jel lesz, melynek ellene mondanak... hogy nyilvánosságra jussanak sok szív gondolatai...”

Vannak, akik Káinhoz hasonlóan az Isten ellen való lázadásukat „Ábel meggyilkolásában” nyilvánítják ki.

Az Atya iránti hála, szintén az emberek felé megélt szeretetben realizálódik. Az irgalmasság cselekedeteiben!

Létezésünk minden pillanatában az Isteni irgalom jelenlétét tapasztaljuk. Megélesein egy gondolatfolyamot indítanak el, érzések folyamát...

A pillanatok képeit becsomagolom és ajándékként, testvéreim, nektek átadom.

S ha találok benne, mely sajátotokként érkezik, lényetek részeként tegyétek közzé.

Növeljük valamennyien az irgalom áradását!

Áldott Karácsonyt kíván:
Siposné Kígyós Enikő

„RORATE COELI DESUPER... – HARMATOZZATOK, ÉGI MAGASOK...”

A római katolikus egyházban advent első vasárnapjától karácsony első napjáig – vasárnap kivételével – minden nap hajnalban szentmisét tartanak Szűz Mária tiszteletére és a Jézus eljövetele utáni vágy kifejezésére. Ezeket a miséket roráténak nevezik a korabeli latin misék bevezető szavai után: „*Rorate coeli desuper...*” (*Harmatozzatok égi magasok...*).

Az egyházi év adventi időszakában a hajnali misék különleges hangulatot kölcsönöznek a decemberi virradatnak. A hívek hajnali sötétben várják a napfényt, a Messiást, mint ahogy egykoron a próféták tették. Szüleink és nagyszüleink nem kis nosztalgiával emlékeznek vissza a régi adventi reggelekre, amikor zsúfolt templomokban, kicsik és nagyok a gyertya fénye mellett várták Jézus Krisztus születésének ünnepét. A falvakban gyermekek járták végig az utcácskákat, és csengőszóval hívták rorate szentmisére a híveket...

„*Harmatozzatok, égi magasok, Téged vár epedve, a halandók lelke, Jöjj el édes Üdvözítőnk!*”

Ferencziné Juráskó Piroska: „A régi józsa templomtól nem messze laktunk. Még a '60-as években volt, amikor az édesanyámmal minden reggel mentünk a hajnali misékre, bármilyen hideg volt, vagy esett a hó, csak úgy ropogott a talpunk alatt. De nagy-nagy szeretettel mentünk és énekeltük, hogy *Ébredj, ember, mély álmodból!* Nagyon felemelő érzés volt, átjárta a lelkünket. Jó szívvel emlékezek vissza és nagyon jó érzéssel tölt el az emlékezés gyermekkorunk adventi időszakaira.”

Faragó Dani (3 éves): „– Jézuskának nincs takarója, nincs ágya... de most már van neki? És a templom, az a Jézuska háza, itt lakik?

– Igen, Dani, itt és az emberek szívében. És te minden emberben lásd meg Őt.

– Akkor majd beszélgetek a szegény gyerekekkel, és veszek nekik kék biciklit, meg Jézuskának hozok takarót.”

„*Mert az emberek, csak tévelyegnek, hol Te égi fényed nem verléri őket, Jöjj el édes Üdvözítőnk!*”

Bordás Attila: „Mindén hajnalban mosolyolyan ébredek. Körbevesz a sötét, kint hideg van, de belül meleg. Az ember máskor azt gondolná, még ne... Még ne kelljen felkelni és kimenni a hidegbe. De ezeken a hajnalokon nem ezt érzem. Várom, hogy az utca csendjéből belépjek a templom csendjébe. A kinti hideg sötétet fel-

váltsa a gyertya meleg fénye. Nézem az ismerős arcokat, és tudom, ők is ugyanezt érzik. Ezt a megmagyarázhatatlan nyugalmat, a várakozás örömét. Ezt jelenti nekem a hajnali mise. Ezt az örömet, ami ünnepnappá teszi a hétköznapot.”

Pappné Maczó Rita: „Mindén reggel, amikor hajnali misére indulok, még sötét van. Az utcákon alig járnak autók, emberek. Csend van és még nyugalom. Megnyugtató az érzés, hogy aki a lámpánál előttem áll, ugyanarra kanyarodik. Ők is a misére jönnek. Csendes gyülekező a sötét éjszakában. Majd az imák, fohászok és énekek sora közben a templom ablaka egyre világosabb. Mintha csak nekünk virradna: a fény halvány derengése, mint valami biztatás, ajándékként nekünk kelne. Biztatás napról napra a várakozásban, hogy eljön a nap, amikor megszületik! Az együtt várakozás olyan, mint amikor a várandós kismamához napról napra érkeznek a családtagok segíteni valamit. Hiszen ebben az időszakban Mária is már mindenórás gyermekével. Mi vagyunk ez a család. Minden nap ácsoljuk a kis Jézus bölcsőjét, hímezzük takaróját, és várjuk, hogy végre megszülessen közénk.”

„*Ím az áldozat, melyet bemutat szolgád fölségednek, jöjj el és szenteld meg, Jöjj el édes Üdvözítőnk!*”

Menyhárt Ferenc: „A hajnali ébredéssel a test minden ellenkezésével együtt indulok a hideg, sötétbe burkolódzó, de ugyanakkor nyugodt, békés és meghitt utamra a rorate misékre, melyek naponta ismétlődő ciklusa számomra a várakozás megélése. A vágyakozás a karácsonyi méltó megünneplésére a lelkemben, a családom és az egyházközségi testvéreim körében napról napra erősebben növekszik. A rorate misékkal és az azt követő közös reggelikkel eltöltött idő ezeket a megélt érzéseket táplálja és erősíti bennem.

A Messiás újbóli eljövételét várva, az advent időszakában a rorate misék még jobban elősegítik a lelkem felkészítését erre a gyönyörű ünnepre.”

Ráczné Zsóka: Az ünnepek közül a karácsonyt szeretem legjobban, talán azért mert megelőzi az Advent. A várakozás. Általában nem szeretek várni, de ez más. Valakire várok, aki eljön hozzám is. A hajnali mise. Segít türelmesen várni. Először gyermekkoromban éreztem ennek a misének a különös hangulatát. Ritkán vitt el anyukám, sajnált felkelteni, de engem érdekelt, mi történik ott. Olyan titokzatos volt. Gyalog mentünk, ropogott a hó a lábunk alatt, csípte az arcomat a fagyos levegő. A templomban kicsit felmelegedtünk. Nagyon

figyeltem, mert arról prédikált a „pap bácsi”, hogy várakozunk. Gyermekefjével nem tudtam megfogalmazni, mit jelent ez pontosan, de örültem, mert anyukám azt mondta a Jézuskára várunk, aki hoz valamit. Sok év telt el azóta. Az adventi hajnalok varázsa megmaradt. Semmi nem változtatott azon az érzésen, amikor a sötétben elindulok, bemegyek a templomba, ahol felhangzik a régről ismert ének „Harmatozzatok égi magasok”. Hirtelen felmelegszen a szívemtől a lábujjamig. Mire vége a misének, kezd világosodni. A városban megindul az élet. Az emberek sietnek valahová, munkába talán. Otthon átgondolom, mennyi idő van még karácsonyig, s várok. Már meg tudom fogalmazni, mire: a karácsonyi hírre, amelyet az éjfél misén elmond a pap: „Nagy örömet mondok néktek. És talán megszületik a szívemben a karácsony békéje. Ehhez azonban meg kell tanulnom jól várakozni.”

„*Szent az egy Isten, három személyben, az Atya Istennel és a Szentlélekkel. Jöjj el édes Üdvözítőnk!*”

- PE -

RORÁTE JÓZSÁN

Józsán a régi katolikus templomban utójára a '70-es években tartottak rorate szentmiséket. Akkoriban a régi öregek még lovas szánon érkeztek a legtávolabbi utcákból. Most 2016-ban, csaknem fél évszázad elteltével a hívek ismét hajnali misére igyekeztek advent negyedik hetén, de immár a Szent György-templomba, hogy az adventi pirkadatban közösen éljék meg a Krisztus-várás élményét. A rorate misének a katolikus egyházban hagyománya csak az egykori Osztrák-Magyar Monarchia területén van. A Szentszék 1892-ben Pannonhalmának, 1958-ban pedig az esztergomi főegyházmegyének ősi szokásra hivatkozva külön kiváltsággként engedélyezte a hajnali misék tartását.

- PE -

Aranyosi Ervin:
*Karácsonyra
beköltöznek...*

*Karácsonyra beköltöznek megfáradt lelkedbe.
Dísziteném ünnepedet, de csodás lehetne...
Minden dalom szeretetről, tiszta szívből szólna.
fényt vinnék az otthonodba, – de gyönyörű volna!
Veled együtt dísziteném fel karácsonyfádat,
verseimből, rímjeimből a szeretet árad.
Gyertya fényben, minden sorom fényesen ragyogna,
szavaimtól, tiszta szíved fényvel gazdagodna.
Mosolyom sok üveggömbből tükröződne vissza,
s figyelném, hogy versem vizét leked hogyan issza.*

*Feltennék a fenyőfára mindenféle szépet,
apró díszként csillognának rajta az emlékek,
mosolyogva néznének rád régi kedves arcok,
s eltűnnének napi gondok, mással vívott harcok.
Valóban a csodát várnád, ki szíved megváltja,
felkerülne válladra a Teremtő kabátja.
Megértésként szállna reád, költözne szívedbe:
– a szeretet sose legyen onnan számkivetve!
Férjen bele a boldogság a hétköznapokba,
meglátni a lét értelmét, nézz a csillagokba!*

*Feledtetném haragodat, kerülne a bánat,
leked súlyát könnyítené meg a sok bocsánat.
A megbántást elengednéd, ne nyomassa leked,
a szeretet fénygyertyája gyúlna lángra benned.
A fényénél végre látnál, tudatossá válnál,
szerethetnéd önmagadat és mást is szolgáltnál.
Nem, mint szolgál, sokkal inkább a jószág királya,
kihílt lelkek otthonában lehetnél a kályha.
Képes lennél szívjóságot, szeretetet adni,
képes lennél érző szívvel jó ember maradni.
Szeretnék ott, veled lenni, ha eljön karácsony,
szép szavaim hópiheként csillognak az ágon.
Reményt, hitet, jó szándékot adnék szeretettel,
s a tudást, hogy miattad él annyi földi ember.
Sokan köztük tanítód, tőlük tanulhatnál,
örömet szórnál a létbe, másnak erőt adnál,
mert ha tudod az életed valódi értelmét,
megnyithatod a szívedet, elérd mások lelkét.
Ha sikerül, boldog leszel, s nem fogsz többé félni,
a karácsony így taníthat meg szeretni és élni!*

A KAMILLIÁNUS CSALÁD AZ IRGALMASSÁG ÉVÉBEN

A Megtestesülés Plébánia Kamilliánus csoportja és a Család a Jövő Alapja Közhasznú Alapítvány ebben az évben is megszervezte az önkéntes beteglátogató képzést. A képzésen 26-an vettek részt, akik előadásokat hallgattak meg a lelkigondozói módszerekről, a beteglátogatás szempontjairól, a segítség etikájáról illetve rövid kórházi gyakorlat során szereztek tapasztalatot. Laczkó Zsolt katoli-

latárról tartott előadást. A résztvevők kórházi gyakorlaton is résztvettek, így szereztek saját élményt a beteglátogatásról.

2016. december 11-én a mise keretében került sor a képzést elvégző önkéntes beteglátogatók ünnepélyes fogadalmi tételére és avatására. Adjon a Jóisten erőt az új beteglátogatóknak, hogy a szolgálatukat és irgalmas szívvel és szeretettel végezzék!

kus kórházlelkész előadásában szempontokat adott a beteglátogatáshoz, Dr. Nagy Alice főorvosnő a humánus orvoslásról beszélt, Dr. Felszeghy Márta hospice tanácsadó a haldoklók kíséréséről, míg Felföldi László plébános atya a betegség és az emberi irgalom kapcso-

Továbbra is várjuk a 30-436-4790-es telefonszámon, azon testvérek jelentkezését, akik szeretnék, hogy beteg testvérüket, rokonukat a kamilliánus csoport tagjai meglátogassák.

Dr. Berényi András

Újévi kérés

*Lelekem egy kérés tölti be mostan:
Add Uram, hogy a jövő napokban
legyen majd időm... a Te számodra,
és legyen időm – magamnak – másnak,
mindig azoknak, akik az úton
énvelem járnak.*

*A te számodra? – Nem kérem így, nem.
Hagyd szomjú kelyhem beléd merítenem
Te örök forrás: Ajándékozz meg
Te engem egy mély lehetetlével
Szentséggel teljes örök időnek.*

*Lecsendesülve, beléd merülve
magam számára is jut idő majd:
kicsit megállni,
magamba szállni,*

*közösszetenni, gyűjteni, venni,
mélyebbre jutni, csendben is lenni.
Akkor, csak akkor leszek majd gazdag!
Tékozló kézzel lesz amit adjak!
Másoknak áldás így lehet utam.
Így kéred időt új évrre, Uram.*

ford.: Túrmezei Erzsébet

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfelfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net **Tel.:** 52/535-735 **e-mail:** iroda@megtestesules.axelero.net **Honlap:** http://megtestesules.info

**A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA
HÍR HARANG KIADVÁNYA.** Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.) **Felélős kiadó:** Felföldi László **Szerkesztette:** Rác Zsuzsanna Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com • Rexpo Nyomda – www.rexpo.hu

